

Domslut

Artiklarna 5.1 och 7.1 andra stycket i Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG av den 25 maj 1999 om vissa aspekter rörande försäljning av konsumentvaror och härmed förknippade garantier ska tolkas på så sätt att de utgör hinder för en bestämmelse i en medlemsstat som medger en kortare preskriptionsfrist för en konsuments talerätt än två år räknat från leveransen av varan när medlemsstaten har utnyttjat möjligheten enligt nämnda artikel 7.1 andra stycket och säljaren och konsumenten har kommit överens om en kortare ansvarstid för säljaren än två år, närmare bestämt ett år, för den begagnade varan i fråga.

⁽¹⁾ EUT C 191, 30.5.2016.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 13 juli 2017 (begäran om förhandsavgörande från Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas – Litauen) – ”Vakarų Baltijos laivų statykla” UAB mot Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Mål C-151/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 2003/96/EG — Beskattning av energiprodukter och elektricitet — Artikel 14.1 c — Skattebefrielse för energiprodukter som används som motorbränsle eller bränsle för uppvärmning för sjöfart i Europeiska unionens farvatten och för att framställa elektricitet ombord på fartyg — Motorbränsle som används av ett fartyg för att färdas från den plats där fartyget byggdes till en hamn i en annan medlemsstat i syfte att där ta ombord fartygets första kommersiella last)

(2017/C 293/10)

Rättegångsspråk: litauiska

Hänskjutande domstol

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: ”Vakarų Baltijos laivų statykla” UAB

Motpart: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Domslut

- 1) Artikel 14.1 c i rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet ska tolkas så, att den däri föreskrivna skattebefrielsen är tillämplig på motorbränsle som använts för att framföra ett fartyg, utan last, från en hamn i en medlemsstat, i förevarande fall den i vilken fartyget byggdes, till en hamn i en annan medlemsstat i syfte att där ta ombord last som därefter skulle transporteras till en hamn i en tredje medlemsstat.
- 2) Artikel 14.1 c i direktiv 2003/96 ska tolkas så, att den utgör hinder för nationella bestämmelser, såsom de som är aktuella i det nationella målet, vilka utesluter att den skattebefrielse som föreskrivs i denna direktivsbestämmelse beviljas i fall där leveransen av energiprodukter till ett fartyg skedde i strid med de formella villkor som föreskrivs i de nationella bestämmelserna, trots att leveransen uppfyller samtliga tillämpningsvillkor som föreskrivs i direktivsbestämmelsen.

⁽¹⁾ EUT C 191, 30.5.2016.)